

„kaznoval“, se proketo moti! — Nadalnjih besed ni potreba več rabiti; s tem mislimo da je dovolj povedano!!! —

Iz Amerike. (Milwaukee Vis, 14./II.) Slavno uredništvo! Prosim priobčite v predalu Vašega lista sledeča pojasnila na številna vprašanja naših rojakov na nas glede razmer v Ameriki. Ta zima je za delavce jako slaba po celem Ameriki. Draginja živil je že sama ob sebi veliko škodovala in krčila zaslužek. Delo povprečno v tovarnah je jako slabo, veliko tovarn je popolnoma ustavilo delo ter dalo svojim delavcem nepričakovane in posebno v zimskem času jako neprijetne počitnice. Nekateri delajo po par dni na teden, nekateri po par ur na dan, ravno toliko, da se delavci preživijo, ali za svoje domače v domovini pa ostaja le malo ali pa čisto nič dolarčkov. Edino le dobri, pridni delavci delajo, oziroma rokodelci. Upa se, da se začne že aprila boljše delati povsod, ali popolnoma gotovo še ni, in pred aprilom ne svetujemo nobenemu iti od doma. Rokodelci, ki so zmožni nemškega jezika, dobijo boljši zaslužek po tovarnah, ali navadni delavci, neveščji nemščine, se morajo zadovoljiti z raznim drugim delom, navadno v tovarnah za usnje z malim zaslužkom ki od kraja gotovo ne presega več kakor 1 dolar in pol na dan; največkrat pa še manj. Srce nas boli, da naša domovina tira tako neusmiljeno uboge svoje otroke med svet, iskati milejše sreče, da tako nemilo nastopa od dne do dne z zvišanjem ogromnih davkov na svoje že do kraja izkoriščane podložnike. Ravno preveliki davki na vse, kjer je le mogoče naložiti kaki davek, so tisti strašni organi, ki največ pripadajo na delavca, rokodelca in malega posestnika, ki v svojem nizkem zaslužku, v svojih potrebščinah za življenje plača vse druge naložene davke; to so tisti biči, ki tirajo obupano ljudstvo iz svoje domovine, to so neusmiljeni rabeljini, ki trgajo narazen uboge družine, ločujejo stariše od otrok, razdirajo zakone, in končujejo na najžalostnejše načine srečne družine, iz katerih napravijo največje nesrečneže. Mi ne svetujemo nobenemu, in tudi nobenemu ne bomo se podati v Ameriko; vsaki naj iz svojih lastnih nagibov in svojih razmer ukrene, ker veliko si jih še v resnici pomaga in najde v tem svetu večjo srečo kot doma, veliko pa se jih za vsikdar poslovi od svojih gotovo najdražjih z srečnim in veselim upanjem najti srečo, in rešiti svoje žalostnega stanja, pa na mesto sreče in rešitve najdejo tukaj hladen in prezgodnji grob. Žalostno in to v tuji zemlji, kjer ne bo morebiti nikdar mogoče da bi žena ali ubogi otroci klečali ob grobu in z solzami zalivali na njem rastoče cvetlice, ker gotovo so v najžalostnejših položajih in največjih stiskah ostali prepuščeni nesrečni usodi. Na stotine naših slovenskih rojakov se je v pretečenem letu poslovilo iz doline solz, največ po premogokopih, ker lastniki ne gledajo na varnostne naprave in zavarovanje svojih delavcev, temveč le na velik dobiček. Sliši se tolikokrat od gotovih strani,

kateremu primanjkuje kruh v svoji domovini ga tudi v tuji ne najde. Dragi rojaki! kruh ki ga uživamo v domovini, so le pičle drobtince, ki padajo raz miz gosposke, in pri sedanjih razmerah ne bo kruh temveč le majhen preostanek vseh bremen. Iz bolečega srca izvija se nam vprašanje, kje so srca, in iz česa so srca naših merodajnih oseb in poslancev, da tako neusmiljeno jadrajo naprej v popolno pogubo svojih narodov?! Jeklo najhujše pečine bi se že moglo raztopiti od solz, solz žalosti in nesreč, ki jih je povzročilo izseljevanje, ali oni stojijo trdno, in neusmiljeno gledajo v lice nesrečne ubogega trpina... Srčni pozdrav, rojaki v domačiji!

Stajerski izseljenci.

Sredstvo
za **štediti**
so praktične
MAGGI-JEVE kocke
à 5 h
za ¼ litra
najfinešje goveje juhe,
Ime Maggi garantira skrbno
pripravo in izbornost kakovost.

Novice.

Prvaški polom v Rudolfovem. Zaporedoma si sledijo zdaj prvaški polomi. Poročali smo že v zadnji številki, da je stopil veleposestnik in lastnik fabrike za usnjo ter vodja slovenskih pravkov na Dolenskem, Anton Hočevar v Rudolfovem, v konkurz. Dolga je za 300.000 kron. Prvak Hočevar je brat slovensko-klerikalnega deželnega poslanca. Bil je seveda tako pameten, da je pravočasno pobegnil. Odpeljal se je s smešljajočim obrazom v Ameriko; iz Bremena je znancem še prijazno pisemce poslal. Žalostno pri temu je, da je mnogo manjših kmetov v okolici mesta Rudolfovo hudo prizadetih. Ti reveži so se dali namreč od donečih prvaških fraz zapeljati in so sleparju Hočevarju menice podpisali. Zdaj seveda bodejo krvave svoje denarje izgubili. Posebno hudo prizadet je tudi dosedanji župan v Rudolfovem, trgovec Jože Ogorevc. Mož je takoj kot župan odstopil in prišel tudi sam v konkurz. Bati se je, da pride še cela vrsta drugih polomov. Ta Hočevar z vsem svojim slepanskim nagonom in svojo narodnjaško „navdušenostjo“ je pravi vzor naših pravkov!

Rothschildi. Smrt šefa firme Rothschild na Dunaju je spravila zopet premoženjsko vprašanje te družine na dnevni red. Zadeva ima tudi veliki politični pomen, kajti pri vsakem večjemu

gospodarskemu podjetju, pri zgradbi vsake večje železnice itd. ima ta družina prvo besedo. Rothschildi so razdeljeni v posamezne družine na Dunaju, v Parizu, Londonu in Frankfurtu. Njih skupno premoženje znaša 10 milijardov kron, to je torej 10.000 milijonov kron. Leta 1875 to premoženje še za polovico tako veliko ni bilo. Z obresti vred pa bode to premoženje do leta 1995 naraslo na 300.000 milijonov kron. Samo od obresti Rothschildovega premoženja zamoglo bi 37 milijonov oseb prav lepo živeti. Stari oče sedanjih Rothschildov pa ni imel leta 1786 drugega, nego par starih hlač, s katerimi je v judovskem okraju mesta Frankfurt barantal... Pač velikanski premoženjski razvitek, ki je pa seveda obenem velikanska nevarnost za gospodarski razvoj držav!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cesar in obstrukcija. Že v zadnji številki smo poročali, da se je naš cesar pri delegacijskem obedu v pogovoru s poslancem Marckhlom odločno proti brezvestni obstrukciji slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru izrazil. Isto stališče zavzemal je naš cesar v pogovoru s štajerskim deželnim poslancem Wagner. Glasom poročil izvršil se je ta pogovor tako-le: — Cesar: Vi ste že dolgo v državnem zboru; ali ste tudi v deželnih zbornici? — Wagner: Več kot 20 let že sem poslanec v deželnem zboru štajerskem. — Cesar: V štajerskem deželnem zboru grè pa zdaj slabo? — Wagner: Žalibog da, Veličanstvo! V sled (slovenske) obstrukcije se vsako delo onemogoči. To je v veliko škodo vseh slojev ljudstva in vseh davkoplačevalcev. — Cesar: Tako ne more več naprej iti! — Sam cesar torej je dvakrat prav jasno in odločno proti zločinski obstrukciji slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru nastopil. Cesar je tudi rekel, da tako ne more več naprej iti... Prvaški listi seveda o temu molčijo in nočejo svojim čitateljem cesarjeve besede povedati! Ali ljudstvo bode cesarjevo mnenje že izpoznalo!

Dr. Kukovec v Celju — obsojen. Zdaj je postala sodba čez vodjo štajerske „narodne stranke“, dr. Vekoslava Kukovca, pravomočna. Mož je s to tožbo javno dokazal, da mu je najgrša narodnostna gonja brez sledu dokazov glavna stvar. Dokazal je ta „politik“, da je njegov značaj podoben onemu starih bab, ki tudi brez vzroka in dokaza tja v en dan klepetajo. Tožba proti dr. Kukovcu se je vlekla že od leta 1908 sem. Takrat je pričela smešna „narodna stranka“ divjo gonjo proti naprednakom in Nemcem. Da bi to podlo gonjo še poostрил, fabriciral je dr. Kukovec celo vrsto naznanil čez razne poštene osebe. Vsa ta naznanila prvaškega zagriženca so se izkazala kot popolnoma zlagana in iz trte izvita. Zato so pa prizadeti gospodje sulico obrnili in so dr. Kukovca zaradi žaljenja časti tožili. Zdaj je Kukovec videl, da je kozla ustrelil. Napravil je več „častnih izjav“ in dotičnike za odpuščanje prosil. Mestni stražniki celjski, zdravniki celjske bolnišnice in lesni trgovci g. Jarmer pa niso odnehali. Prišlo je torej do sodne razprave. Dne 2. novembra l. 1910 je bil dr. Kukovec obsojen na 60 kron globe ter plačilo stroškov. Možakar pa je imel predrzno čelo, da se je proti tej sodbi celo pritožil. Zahteval je, da bi se dala cela zadeva ljubljanski (!) sodniji, zakar so se mu seveda celo žabe v bajerju smejele. No, okrožna sodnija je te dni rekurz rešila i. s. na ta način, da je dr. Kukovcu — kazeno zvišala. Bil je namreč obsojen na 100 kron globe odnosno 10 dni zaporu ter na plačilo ogromnih stroškov. S tem je ta zadeva končana. Ali ne samo nesrečni dr. Kukovec, ne, cela prvaška „narodna stranka“ je s tem javno obsojena. Kajti njeno časopisje je mesece dolgo dr. Kukovecve laži širilo in na njenih shodih so jih govorniki ponavljali. „Narodna stranka“ živi pač zgolj od podle laži. Zato so njeni voditelji tudi vedno obsojeni. Seveda, mislijo si pač: Le naprej lagati, — nekaj bo gotovo obviselo!

Zadnji naš shod v Konjicah je klerikalcem hudo štrno zmešal in se še do sedaj niso dali pomiriti. V svojih listih lažejo tako grdo o temu krasno uspelemu shodu, da se jim morajo pač

Avstrijski vojaki v Berlinu.

Ankunft d. österr. Militär-Kapelle d. 42. Infanterie-Regiments in Berlin

Vojaška godba avstrijskega infanterijskega regimenta št. 42 iz Theresienstadta je bila pred kratkim v Berlinu povabljena, da napravi tam par večjih koncertov. Godba je nastopila povsod z največjim uspehom. Naša slika kaže avstrijske vojake ob prihodu v Berlinu, sprejete od pruskimi oficirjev.